

Even aandacht voor ...

(c) Carlien van Leeuwen

12 maart 2010

Ik kan het niet laten de gelegenheid van deze column te gebruiken voor een terugblik op 12 maart, het symposium en mijn oratie. Ik vond het een geweldige dag en heb de indruk dat dit ook geldt voor alle verloskundigen die er waren. Het symposium in de ochtend gaf zo'n goed beeld van wat er kan gebeuren als we niet met zijn allen ons systeem van 'geen interventies als het niet nodig is' blijven verdedigen. De sprekers uit de VS, Australië en Engeland gaven dat akelig duidelijk weer. Het is schokkend om te horen hoe het percentage keizersnedes in de VS jaar na jaar blijft stijgen, om te horen dat 96% van de vrouwen na een eerste automatisch een tweede keizersnede krijgt, wat de stijging in de maternale mortaliteit is na een tweede en vooral derde en vierde keizersnede en hoeveel gegevens er inmiddels uit de VS zijn over keizersnedes op verzoek. Zoveel, dat inmiddels duidelijk is dat voor gezonde baby's een vaginale bevalling veel beter is en de kans op overlijden daarbij veel kleiner.

In Australië is het oorlog tussen de obstetrici en de verloskundigen en moet je wel heel dapper zijn, wil je als verloskundige thuisbevallingen begeleiden, hoorden we van de Australische verloskundige.

De Engelse overheid investeert indrukwekkend veel in het verhogen van de kwaliteit van zwangerschaps- en geboortezorg en probeert met wisselend succes vrouwen weer een keus te geven wat betreft de plaats van bevalling. Het is zo belangrijk om te leren over de situatie in het buitenland. Ik vind het zelf altijd een van de best manieren om kritisch naar je eigen aanpak en situatie te kijken. Conclusie: als we niet heel hard gaan werken, gaat het in Nederland dezelfde kant op als elders in de Westerse wereld.

Onze eigen Ank de Jonge liet een prachtig overzicht zien van wat er bekend is over de veiligheid van het Nederlandse systeem. Jan Nijhuis, Otto Bleker en zelfs mevrouw Borst hadden een videobijdrage, de laatste twee waren voor mij een volslagen verrassing. De zaal zat helemaal vol met enthousiaste verloskundigen. Ik was vanaf het moment dat ik de Stopera binnenstapte en al die bekende gezichten zag totaal niet meer zenuwachtig voor de middag waarin ik zelf moest optreden.

Ik vond het heel bijzonder om die middag voor een volle zaal in de prachtige Lutherse kerk in Amsterdam te mogen vertellen wat mijn visie is op de verloskunde in Nederland. Het voelde alsof ik jaren van onderzoek en emotie kon laten samenkomen in drie kwartier. Ik hoop zo dat ik een verschil kan maken en de discussie kan wegtrekken van alleen maar de babysterfte. Alsof niets anders belangrijk is en alsof het rücksichtslos toepassen van meer medische interventies de oplossing gaat bieden.

Ik heb die dag van veel verloskundigen gehoord dat het een historische dag was.

Ik ben er ontzettend trots op dat ik de eerste hoogleraar Eerstelijns Verloskunde ben en dat de KNOV, en daarmee de Nederlandse verloskundigen, mij die rol toevertrouwen. Ik wil me er echt voor gaan inzetten om het enorme belangrijke werk van de verloskundigen in Nederland beter voor het voetlicht te brengen, te onderbouwen en waar mogelijk te versterken en verbeteren. Om zo de kloof tussen de eerste- en de tweedelijns te dichten en zwangerschap en bevalling voor Nederlandse vrouwen tot betere ervaringen te maken. Want als we die kloof laten bestaan, loopt het niet goed af met ons systeem, ben ik bang. Aan het animo, de sfeer en het enthousiasme van de verloskundigen te merken, zijn jullie allemaal klaar voor het maken van (wetenschappelijk) grote stappen in de komende jaren. Dat maakt mij heel gelukkig, want als ik me een ding realiseer, is dat ik het ab-so-luut niet alleen kan. ■

Simone Buitendijk,

buitengewoon hoogleraar Verloskunde en Ketenzorg UvA/AMC, TNO